

Alice Hedegaard (DR):

Fremskridtspartiets betækningsbidrag gør det nødvendigt for mig at tage ordet. Disse 3 sider udgydelser giver et ganske godt udtryk for fremskridtspartiets politik. Den yderst rørende beretning om landmænds kærlighed til deres husdyr samt denne nedarvede dyrekærlighed, der overføres til landmændenes børn, virker aldeles malplaceret i denne sammenhæng, for trods beklagelsen over, at retsudvalget ikke ønskede at besøge en dansk ægproducent, der overtrådte den gældende lov ved at benytte bure, foretrak udvalget at bese en svensk æglægningsfabrik. Det var en yderst ubehagelig oplevelse at se disse stakels dyr, der end ikke har plads til at lægge sig ned, og mon nogen af deltagerne i denne besigtigelse med god samvittighed kan stemme for dette lovforslag, medmindre de har økonomiske eller andre interesser i denne form for, hvad jeg vil kalde dyremishandling. Det er svært at forstå, når fremskridtspartiet taler om denne rørende kærlighed til hønsene, som landmanden og hans børn antagelig dårligt ser, alt foregår jo automatisk. Det er en fabrik med levende maskiner.

En af de svenske producenter, vi besøgte, forklarede hønsenes stressede og nervøse reaktion på vores tilstedeværelse med, at de ikke var vant til at se mennesker, så hold op med den romantiserede snak om dyrekærlighed! Det er hårde og kyniske økonomiske interesser, som dog kun kan udnyttes af dem, der har penge til at investere i dette ret kostbare anlæg.

Fremskridtspartiets omtale af, at enkelte småpartier i folketinget i et forsøg på at kapre stemmer har hylet med i koret, der mistænkeliggør danske husdyrbrugere, er en højst ejendommelig og i øvrigt typisk fremskridtspartisk formulering. Vi er ganske rigtigt nogle enkelte partier, der er så politisk frit stillet, uden bindinger til bestemte interesseorganisationer, at vi kan tænke og handle efter egen overbevisning og tillade os at tage hensyn til små dyrs trivsel. Hvorvidt vi kan kapre stemmer blandt burhønsene er nok tvivlsomt, men hvis fremskridtspartiet mener, at nogle danske vælgere misbilliger det, vi mener er dyremishandling, så meget, at de af den grund vil stemme på de partier, der også tilgodeser ikke-stemmeberettigede levende

væsener, vil vi da meget gerne have den kategori mennesker blandt vore vælgere.

Omtalte mistænkeliggørelse af husdyrbrugere må jeg tilstå at jeg slet ikke forstår. Ingen har mistænkt dem for noget som helst. Fremskridtspartiets ønske om, at disse anderledes tænkende politiske partier skulle tabe på sagen, ærlig talt er det ikke en lidt lav profil at holde i denne sag?

Jeg formoder ikke, at hr. Askjær Jørgensen har formået at omtale alle de henvendelser, vi har fået vedrørende dette lovforslag, ligesom jeg formoder, at dyrlæger, dyreværnsforeninger, etnologer, biologer og alle de andre, der har modsat sig dette lovforslag, efter fremskridtspartiets mening har udtalt sig helt uden kompetence og viden.

Fra Foreningen af Yngre Biologer og Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark har alle medlemmer i dag modtaget et brev, som jeg synes fortjener at blive citeret fra denne talerstol, da jeg frygter, at hr. Askjær Jørgensen nok ikke har haft tid til at læse det:

»Foreningen af Yngre Biologer samt Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark skal hermed over for folketingets medlemmer påpege, at det foreliggende lovforslag generelt forringer dyrs vilkår. I de 125 år, som er gået, siden Det veterinære Sundhedsråd i 1854 tog initiativet til en dansk dyreværnslovgivning, er der aldrig tidligere lovgivningsmæssigt taget skridt, som har forringet dyrenes vilkår. Tværtimod har ændringerne i dyreværnslovgivningen i tidens løb tilstræbt forbedringer af dyrenes vilkår. En vedtagelse af det foreliggende lovforslag vil således være en bemærkelsesværdig historisk begivenhed i vor kulturnation.«

Så kan de medlemmer, der er interesseret, selv læse resten.

Retsforbundet kan stemme for de 3 stillede ændringsforslag, og naturligvis vil vi stemme imod lovforslaget.

Wilhelm (VS):

Lov er lov, og lov skal brydes, blev der sagt heroppefra af et medlem for et par måneder siden, og jeg synes sådan set, at dette er en udmærket lejlighed til at erindre om det slogan. Dengang vakte det en fantastisk forargelse, ikke mindst fra socialdemokratiet og venstre, at man kunne sige noget sådant.